

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง " การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร " นี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยและมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบ การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ตามลักษณะทางประชากร รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครและศึกษาปัจจัยที่อธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด

สมมติฐานการวิจัยในการศึกษาคั้งนี้มีดังนี้

1. อาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนแตกต่างกัน
2. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
3. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
4. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน
5. ความรู้มีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
6. ความรู้มีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน
7. ทักษะคิดมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน
8. การเปิดรับข่าวสารสามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนได้ดีที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 290 คน จาก โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS10.0 for Windows เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการด้วยตนเอง

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ความรู้เรื่องรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์ ในการทดสอบความแตกต่างผู้วิจัยได้ใช้ การทดสอบค่าที (T-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบภายหลัง (Post-hoc.) เพื่อหาคู่ที่แตกต่างโดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใช้ ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ส่วนในการหาว่าตัวแปรใดสามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ได้มากที่สุดใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Multiple-Regression Analysis-Stepwise)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์โรงเรียนสาธิต

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 78.3 และเพศชาย ร้อยละ 21.7 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่ และมีรายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาท นอกจากนี้ส่วนมากยังมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ อีกทั้งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานในโรงเรียนมากกว่า 10 ปี

1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

อาจารย์มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อยู่ในระดับต่ำ โดยอาจารย์เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจและสื่อบุคคลอยู่ในระดับต่ำ

และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามประเภทของสื่อประเภทต่างๆ แล้วจะพบว่า สื่อมวลชนที่อาจารย์มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บ่อยครั้งที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ รองลงมาคือ โทรทัศน์ วิทยุ และนิตยสาร ตามลำดับ

ส่วนสื่อบุคคลที่อาจารย์มีการเปิดรับข่าวสารบ่อยครั้งที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อาจารย์ที่ทำงานในโรงเรียนเดียวกัน สมาชิกภายในครอบครัว และบุคลากรอื่นๆในโรงเรียนเดียวกัน ส่วนสื่อที่อาจารย์เปิดรับน้อยครั้งที่สุดคือ บุคลากรอื่นๆต่างโรงเรียน

สำหรับสื่อเฉพาะกิจที่อาจารย์เปิดรับข่าวสารบ่อยครั้งที่สุดได้แก่ หนังสือคู่มือ รองลงมาตามลำดับคือ เอกสารเผยแพร่ การประชุมและการสัมมนา ส่วนสื่อที่เปิดรับน้อยครั้งที่สุดคือ จดหมายข่าว

1.3 ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

อาจารย์ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูง รองลงมาได้แก่ อาจารย์ที่มีความรู้ในระดับปานกลาง โดยเรื่องที่อาจารย์มีความรู้มากที่สุด คือ หน้าที่ของครูในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รองลงมาได้แก่ การจัดการการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่วนเรื่องที่อาจารย์มีความรู้น้อยที่สุดคือ รูปแบบการบูรณาการเรียนรู้อ

1.4 ทักษะที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

อาจารย์ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีเพียง 2 ข้อที่อาจารย์มีทัศนคติในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ การสอนแบบนี้ทำให้ท่านต้องมีภาระมากขึ้น และท่านรู้สึกลำบากใจกับการสอนแบบนี้

1.5 การนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน

อาจารย์มีการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนในระดับมาก โดยนำการเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริงควบคู่กับการสอนมากที่สุด และสิ่งที่นำไปใช้ร่วมกับการสอนน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกสถานที่

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 อาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนแตกต่างกัน

1.1 อาจารย์สาธิตที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

1.2 อาจารย์สาธิตที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอาจารย์ที่มีอายุ รายได้ ตำแหน่งทางวิชาการ แตกต่างกันมีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 อาจารย์สาธิตที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ รายได้ ตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจารย์ที่มีอายุ รายได้ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 อาจารย์สาธิตที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกันมีการนำไปใช้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขณะที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน จะมีการนำไปใช้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ ในการสอน

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานที่ 5 ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานที่ 6 ความรู้มีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ ในการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานที่ 7 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ ในการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7

สมมติฐานที่ 8 การเปิดรับข่าวสารสามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ ในการสอนได้ดีที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ ในการสอนได้ดีที่สุด จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 อาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารความรู้ ทศนคติ และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนแตกต่างกัน

1.1 อาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยบางส่วนของพีระนันท์ บุรณะโสภณ (2537) ที่พบว่า บุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับสาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากประการแรก อาจารย์สาธิตไม่ว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย ต่างมีสถานะทางสังคมเดียวกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มีอาชีพเดียวกัน ดังนั้นจึงน่าจะมีพฤติกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ในเรื่องของการศึกษานั้น อาจกล่าวได้ว่า อาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้แม้ว่าจะมีการศึกษาต่างกัน คือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก แต่ก็จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน คือเป็นผู้มีการศึกษาสูง (ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป) สำหรับตัวแปรที่เหลือ ได้แก่ อายุ รายได้ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ในการทำงานนั้น อาจอธิบายได้ว่า แม้ว่าตัวแปรเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารตามทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารและแนวคิดทางประชากร แต่ตัวแปรเหล่านี้ก็ได้มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารทั้งหมด หากเป็นเพียงปัจจัยที่มีอิทธิพลเพียงบางส่วนต่อการเปิดรับข่าวสารเท่านั้น ดังจะเห็นจากแนวคิดของจอห์น ซี เมอร์ริลล์ และ โลเวนสไตน์ (John C. Merrill and Lowenstein, 1971) วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm, 1973) ที่พบว่า ลักษณะทางประชากรไม่ใช่ปัจจัยเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารของมนุษย์ ยังมีปัจจัยอื่นๆอีกมากมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสาร

1.2 อาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เรื่องรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ต่างต่างกันมีความรู้เรื่องรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอาจารย์เพศหญิงมีความรู้มากกว่าเพศชาย อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีความรู้เรื่องรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีมีความรู้มากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับเหตุผลที่ได้ผลการวิจัยเช่นนี้ อาจเนื่องจากความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการเลือกที่จะเปิดรับเนื้อหาที่ต่างกัน โดยเพศชายอาจให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่ค่อนข้างหนักเช่น เรื่องการเมือง เศรษฐกิจ ซึ่งเพศหญิงให้ความสำคัญที่น้อยกว่า จึงให้ความสนใจเกี่ยวกับประเด็นทางสังคม การศึกษา จึงเป็นผลทำให้มีความรู้ในเรื่องนี้ดีกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิลเลียม ดี บรูคส์ (William D. Brooks, 1971) กล่าวถึง

ลักษณะเฉพาะทางจิตวิทยาระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างในการเลือกเปิดรับข่าวสารไว้ว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาท และกิจกรรมของคนสองเพศไว้ ในส่วนของระดับการศึกษาพบว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีความรู้มากกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องมาจากอาจารย์ที่มีการศึกษาสูงกว่าย่อมที่จะมีองค์ความรู้ที่สะสมมากกว่าจากการศึกษาและการค้นคว้าเพิ่มเติมทั้งยังมีโอกาสที่จะได้รับความรู้ในเรื่องนี้มากกว่าเนื่องจากอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพตนเองมากกว่า และมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงกว่า จึงทำให้มีโอกาสเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรือการดูงานทั้งในและต่างประเทศมากกว่า จึงทำให้มีความรู้ในเรื่องนี้มากกว่านั่นเอง การที่อาจารย์มีประสบการณ์ที่สูงกว่ามีความรู้มากกว่านั้นอาจเนื่องมาจาก อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานนานนั้นมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างต่อเนื่องและเป็นเวลานานกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

1.3 อาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ รายได้ และ ตำแหน่งทางวิชาการ แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่อาจารย์เพศหญิงมีทัศนคติดีกว่าเพศชายนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเลียม ดี บรูคส์ (William D. Brooks ,1971) ได้กล่าวถึงลักษณะเฉพาะทางจิตวิทยาระหว่างเพศชายและเพศหญิง ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาท และกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอเวอเรท เอ็ม โรเจอร์ส และคณะ (Everetts M. Rogers et.al.,1966) ที่พบว่าครูมัธยมศึกษาซึ่งมองเห็นว่าความคิดใหม่มีประโยชน์มากมักเป็นครูผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ในส่วนของตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงย่อมมีประสบการณ์ที่สูงจึงอาจสรุปได้ว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงมีทัศนคติที่ต่างจากอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่า ดังที่เบอร์กู (Burgoon , 1974) กล่าวไว้ว่า คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานแตกต่างกันมีประสบการณ์แตกต่างกันย่อมมีทัศนคติ ค่านิยมและเป้าหมายที่แตกต่างกัน จึงเป็นผลให้อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมี

ทัศนคติที่ต่างกัน และการที่อาจารย์มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติที่ต่างกันอาจเนื่องมาจากการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพกรณ์ อัจฉริยะกุล (2529) ที่ว่า ประชากรในแต่ละสังคมมีโอกาสใช้สื่อมวลชนได้ไม่เท่าเทียมกัน อันเนื่องมาจากสถานะทางเศรษฐกิจ ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ทำให้สมาชิกในครอบครัวสามารถเลือกรับสื่อตามความสนใจของตนได้มากขึ้น จะมีสื่อหลายชนิดประจำบ้าน และชนิดละหลายๆ เครื่อง ดังนั้นอาจารย์ที่มีรายได้สูงกว่า มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่า ย่อมมีโอกาสในการแสวงหาเครื่องรับข่าวสารได้มากกว่า และมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่าอาจารย์ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า

1.4 อาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และตำแหน่งทางวิชาการ ที่แตกต่างกันมีการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย อาจารย์เพศหญิงมีการนำไปใช้มากกว่าอาจารย์เพศชาย และในส่วนของอายุนั้น อาจารย์ที่มีอายุมากกว่ามีการนำไปใช้มากกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อยกว่า อาจเนื่องมาจากการมีประสบการณ์ที่มากกว่ามีความรู้ความเข้าใจที่ดีกว่า และมีทักษะมีความชำนาญในการจัดการสอนได้ดีกว่าและการที่พบว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาสูงมีการนำไปใช้มากกว่าอาจเนื่องมาจากอาจารย์ที่มีการศึกษาสูงมีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีกว่าจึงมีการนำไปใช้มากกว่าอาจารย์ที่มีการศึกษาต่ำกว่า สอดคล้องกับการวิจัยของ โรเจอร์ส และสเวนนิ่ง (Rogers and Svenning, 1969) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรม คือ การศึกษา การเดินทางไปต่างถิ่น การเป็นคนทันสมัย มีการศึกษา มีฐานะทางเศรษฐกิจ และมีตำแหน่งหน้าที่การงาน

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี ตังจิตต์ศีล (2536) และสุกัลยา บัษยบัณฑูร (2541) ที่พบว่าการเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับสาเหตุที่ได้ผลการวิจัยเช่นนี้ อาจเป็นเพราะอาจารย์ได้รับความรู้เรื่องการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมาก่อนหน้านี้แล้ว จากการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ดังนั้นการเปิดรับข่าวสารจึงไม่มีผลต่อระดับความรู้ของอาจารย์

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัลยา บัษยบัณฑูร (2541) ที่พบว่าพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโครงการจลาจลประหยัดไฟฟ้าไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการประหยัดไฟ ส่วนสาเหตุที่การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคตินั้น อาจเป็นเพราะอาจารย์อาจมีทัศนคติเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเดิมอยู่แล้ว จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ กู๊ดส์ (Goods อ้างถึงในพัชนี เชยจรรยา,เมตตา วิวัฒนา นุกูล และฉรินันท์ อนุวัชศิริวงศ์,2538) ได้ให้คำนิยามทัศนคติว่า เป็นแนวโน้มในการที่แสดงหรือมีปฏิกิริยาในทางบวกหรือในทางลบต่อสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคลและประสบการณ์ทางสังคมที่ฝังรากลึกอยู่ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) ที่กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ดังนั้นการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจากสื่อประเภทต่างๆจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ แคลปเปอร์ (Klapper, 1960) เกี่ยวกับ ผลหรืออิทธิพลของสื่อมวลชน ว่ามีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล แต่ปกติสื่อมวลชนไม่ใช่สาเหตุสำคัญเพียงประการเดียวที่ทำให้เกิดผลในผู้รับสาร แต่ทำหน้าที่ร่วมกันหรือผ่านปัจจัยและอิทธิพลที่เป็นตัวกลางอื่นๆ มากกว่า และประสิทธิภาพของสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับลักษณะต่างๆ ของสาร แหล่งสาร หรือสถานการณ์ของการสื่อสาร กล่าวคือ สื่อมวลชนนั้นเป็นแรงเสริมด้านพฤติกรรมของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้นและพร้อมที่จะแสดงออกมาเมื่อมีแรงจูงใจหรือโอกาสที่เหมาะสม ทั้งยังสอดคล้องกับการวิจัยของ ต๋องฤดี ปุณณกันต์ (2534) พิสิฐรัฐ บุญไชย (2535) อลิสา วีรพัฒน์กุล (2540) และอัญชนิ วิทยากัย บุนนาค ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

สมมติฐานที่ 5 ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ สุมาลี ตั้งจิตต์ศีล (2537) สนิ นัยวิจิตร (2538) และสาวิตรี สุตรา (2539) ที่พบว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อาจอธิบายผลการวิจัยได้จากแนวคิดเรื่ององค์ประกอบทัศนคติ ตามแนวความคิดของ ไทรแอนดิส (Triandis, 1971) ซึ่งมีองค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นหนึ่งใน 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าจะบุคคล กลุ่ม หรือสภาวะการณ์ใด ๆ ก็ตาม ความรู้และแนวความคิด ดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของทัศนคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมี

ความรู้และแนวความคิดต่อสิ่งเหล่านั้นไปในทางบวก (Positive) หรือทางลบ (Negative) ชัดเจน จึงจะเห็นได้ว่าอาจารย์มีระดับความรู้ที่ดีจึงส่งผลให้อาจารย์มีทัศนคติที่ดีด้วย

สมมติฐานที่ 6 ความรู้มีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร (2533) ที่กล่าวว่า

ความรู้เป็นการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์โดยการเรียนรู้จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (S-R) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำ (ข้อมูล) กับสภาพจิตวิทยา ความรู้เป็นกระบวนการภายในอาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ สุภารักษ์ จุตระกูล (2537) สุมาลี ตั้งจิตต์ศีล (2536) และ สนิ นัยวินิจ (2538) ที่พบว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 7 ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร(2533) ที่กล่าวว่า ทัศนคติเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้

นอกจากนั้นผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการวิจัยของ สุมาลี ตั้งจิตต์ศีล (2536) สุภารักษ์ จุตระกูล (2537) อลิสา วีรพัฒน์กุล (2540) ที่พบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 การเปิดรับข่าวสารสามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนได้ดีที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารไม่ได้เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนได้ดีที่สุด หากแต่เป็นเพียงตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้เท่านั้น ในขณะที่ทัศนคติสามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนได้ดีที่สุด โดยที่ทัศนคติเพียงตัวเดียวสามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนได้ถึงร้อยละ 24.2 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8 ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ พีระนันท์ บุรณะโสภณ (2537) และ อรุณฯ งามขาว (2543) ที่พบว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายถึงพฤติกรรมได้ดีที่สุด คือ ทัศนคติ สอดคล้องกับสุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้น มีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ และยังสอดคล้องกับ จูิติ วิทยสรณะ (2540) ที่กล่าวว่า การศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาได้เห็นพ้องต้องกันว่า จิตลักษณะที่ทำนายพฤติกรรมได้แม่นยำที่สุด คือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมนั้นนอกจากนี้การกระทำหรือพฤติกรรมใด ๆ ของบุคคลส่วนใหญ่ตามปรกติมักเกิดจากทัศนคติของบุคคลผู้นั้น ทัศนคติจึงเป็นเสมือนทางเลือกของพฤติกรรมคือ เป็นเครื่องควบคุมการกระทำของบุคคล พฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคลถูกควบคุมด้วยทัศนคติของเขา ถ้าเราต้องการพยากรณ์ และ ควบคุมพฤติกรรมของคนเราต้องศึกษาเรื่องทัศนคติให้กว้างขวางลึกซึ้ง

ส่วนการเปิดรับข่าวสารเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้คิดเป็นร้อยละ 3.4 และระดับการศึกษาก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้คิดเป็นร้อยละ 2.1 ซึ่งเห็นได้ว่า การเปิดรับข่าวสารเป็นตัวสนับสนุนให้มีการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ได้มากขึ้น โดยสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจมีส่วนในการส่งเสริมให้ไปสู่การปฏิบัติที่มากขึ้น ดังแนวคิดของ แคลปเปอร์

(Klapper , 1960) คือ ผลหรืออิทธิพลของสื่อมวลชน มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล โดยปกติสื่อมวลชนไม่ใช่สาเหตุสำคัญเพียงประการเดียวที่ทำให้เกิดผลในผู้รับสาร แต่ทำหน้าที่ร่วมกันหรือผ่านปัจจัยและอิทธิพลที่เป็นตัวกลางอื่นๆ มากกว่า และประสิทธิภาพของสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับลักษณะต่างๆ ของสาร แหล่งสาร หรือสถานการณ์ของการสื่อสาร จะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนนั้นเป็นแรงเสริมด้านพฤติกรรมของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้นและพร้อมที่จะแสดงออกมาเมื่อมีแรงจูงใจหรือโอกาสที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยเรื่อง “ การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างในลักษณะทางประชากรของอาจารย์ไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แต่มีความแตกต่างในเรื่องของความรู้ ทักษะคติ และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์ แต่เมื่อพิจารณาถึงความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อแต่ละประเภท พบว่า อาจารย์มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง โดยผ่าน หนังสือพิมพ์มากที่สุด การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลอยู่ในระดับต่ำ โดยอาจารย์ที่ทำงานในโรงเรียนเดียวกันเป็นสื่อบุคคลที่อาจารย์มีการเปิดรับมากที่สุด และการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจากสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน โดยหนังสือคู่มือเป็นสื่อเฉพาะกิจที่อาจารย์เปิดรับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ถึงความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารของอาจารย์พบว่าสื่อมวลชนเป็นสื่อที่อาจารย์มีการเปิดรับบ่อยครั้งกว่าสื่อชนิดอื่นๆ โดยอาจารย์จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และ นิตยสาร ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนเป็นสื่อที่สามารถใช้ในการเผยแพร่ข่าวสาร และให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้ดีกว่าสื่อประเภทอื่นๆ ดังนั้นผู้ที่ทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจึงควรให้ความสำคัญกับสื่อมวลชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือพิมพ์ โดยเน้นการให้ข่าวสารเพื่อก่อให้เกิด ความรู้และทัศนคติที่ดีต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และอาจใช้สื่อบุคคลคือ อาจารย์ที่ทำงานในโรงเรียนเดียวกัน และสื่อเฉพาะกิจคือ หนังสือคู่มือ เข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้อาจารย์มีความรู้และทัศนคติที่ดี ตลอดจนสามารถนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

2. จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มีทัศนคติในเชิงบวกต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะศึกษาข้อมูล และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ตรงกับความต้องการของอาจารย์ยิ่งขึ้น เพื่อสร้างทัศนคติในเชิงบวกให้มากขึ้นอีก เพราะทัศนคติเป็นตัวแปรที่สามารถนำไปสู่การนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ของอาจารย์ได้ดีที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์โรงเรียนสาธิต ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์โรงเรียนสาธิตเท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเรื่องเดียวกัน แต่เก็บข้อมูลจากอาจารย์จากโรงเรียนประเภทอื่นๆ ที่ไม่ใช่โรงเรียนสาธิต และนำผลการวิจัยที่ได้มาศึกษาเปรียบเทียบว่า อาจารย์มีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติและการนำไปใช้ มีความแตกต่างกันอย่างไร
2. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งอาจทำให้ไม่ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากนัก จึงอาจเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น
3. ควรมีการศึกษาในประเด็นของความพึงพอใจ และศักยภาพทางการเรียนการสอนว่า อาจารย์สามารถนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมาบูรณาการร่วมกับเนื้อหาวิชาที่สอนได้หรือไม่ โดยอาจทำการศึกษากับนักเรียน รวมไปถึง ความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพทางการศึกษาของนักเรียน โดยทำการสำรวจกับผู้ปกครอง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ในมุมมองที่ต่างกันออกไป และนำมาผนวกเป็นภาพรวมทั้งระบบของการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมาใช้ในระบบการศึกษาของไทย
4. ปัญหาที่พบจากผลการวิจัยคือ การเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับที่ต่ำ จึงควรมีการศึกษาในรายละเอียดของสื่อ เนื้อหาของสื่อ (Content) กลยุทธ์และวิธีการสื่อสาร ควรใช้วิธีการศึกษาด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview) จากนักวิชาการเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา

5. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมุ่งวิเคราะห์และประเมินผลการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ว่าผลของการประชาสัมพันธ์เป็นอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

 6. ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัยก็คือ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวซึ่งได้แก่ ทักษะคิด การเปิดรับข่าวสาร และ ระดับการศึกษา ของอาจารย์สามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนได้เพียงร้อยละ 29.7 เท่านั้น ดังนั้นน่าจะมีตัวแปรอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการนำรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการสอนของอาจารย์ จึงน่าที่จะทำการศึกษาและค้นหาตัวแปรเหล่านั้นต่อไป
-